

[Aksel Larsen.]

mange Penge pr. understøttet Person, og det giver jo en ganske anden Beregning af den Sum, der skal bruges i det hele taget. Men gaar vi over til næste Spalte i Bemærkningerne til Lovforslaget, finder vi en Beregning gaaende ud paa, at højst 100 000 af de arbejdsløse og 20 000 andre skal have Hjælp efter Loven.

Naar der nu kan regnes med, at der bliver op mod 200 000 arbejdsløse, naar Bemærkningerne selv regner med 180 000, saa burde man jo, hvis der skal være Logik i Tingene, beregne Udgifterne efter dette Tal 180 000. Men man skærer paa Forhaand de 80 000, omtrent Halvdelen, fra, de vil ingen Hjælp faa; det er unge Mennesker, de kan udmærket bo i Jernbanevogne eller hjemme hos deres arbejdsløse Forældre, de behøver ikke at faa denne Hjælp, og hvad skal de bruge Tøj til? Derved naar man ned til de 100 000 plus de 20 000, og saa, siger man, vil der højst blive en Udgift paa 10—11, Maksimum 12 Mill. Kr. til alle Udgifter efter Loven.

Nu er det muligt, at disse Beregninger vil slaa til, hvis Lovforslaget gennemføres i denne Skikkelse, dels fordi mange Kommuner overhovedet ikke vil benytte sig af Adgangen til at udbetale Hjælp efter denne Lov, dels fordi mange Kommuner ikke vil udnytte de tidligere vedtagne Love fuldt ud og derfor simpelt hen er afskaaret fra at betjene sig af denne Lov. For saadanne Kommuners Vedkommende vil det naturligvis ikke være noget, de beklager, men noget, de vil hilse med en vis Glæde, at de er fri for at anvende denne Lov og paalægge sig Udgifter i Henhold dertil. Men der mangler altsaa her en indre Logik saavel i Lovforslaget som i de Bemærkninger, Socialministeriet har ledsaget det med.

Trods al't vil naturligvis en Lov af denne Art i visse Tilfælde betyde en vis Hjælp. Spørgsmaalet om dens Omfang er i høj Grad et Spørgsmaal om, hvilket Tryk de arbejdsløse selv lægger paa Kommunerne for at tvinge dem til det, som Socialministeren ikke ønsker at tvinge dem til, nemlig at udnytte den bestaaende Lovgivning fuldt ud.

Lovforslaget er absolut ikke tilfredsstillende. Vort Parti vil for det første henholde sig til det Lovforslag, vi selv har indbragt, men endnu ikke har faaet Løjlighed til at forelægge i Tinget. For det andet vil vi stille dertil indrettede Ændringsforslag til dette Lovforslag. Og for det tredie vil vi yderligere i Samarbejde med de arbejdsløses egne Organer

udarbejde og fremsætte Lovforslag om Forhøjelse af den udbetalte Understøttelses Sats og om Igangsættelse af Arbejder og Gennemførelse af en ordentlig Arbejdsløshedsforsikring. Det er vort Standpunkt, at disse sidste Ting ubetinget er de vigtigste. Men vi staar i den givne Situation, at de arbejdsløse har Brug for noget med det samme, og at der derfor maa gennemføres en Lov om øjeblikkelig Vinterhjælp til de arbejdsløse.

I den Henseende er det af Regeringen forelagte Lovforslag ganske vist absolut utilstrækkeligt, men vi vil altsaa tage Stilling til det ud fra de Ting, jeg her nævner.

Kun een Ting endnu, og det gælder i første Række Partiet Venstre, men det gælder i anden Række samtlige borgerlige Partier i denne Sal og ogsaa Regeringen. Det ærede Medlem af Venstre Hr. Christiani fremsatte under Finanslovdebatten nogle Udtalelser, som han senere ganske vist ikke ønskede at komme ind paa, om, hvad Kommunelæge Kjer-Petersen paa Vesterbro havde gjort af Erfaringer: Børnene dør mellem Hænderne paa os! Det er en Repræsentant for Partiet Venstre, der staar op og siger dette, og siger det paa en Maade, saa man maa tro, at han er overbevist om, at dette er Tilfældet. Det er Tilfældet, og saa meget mere nødvendigt er det, at der hurtigst og mest effektivt bliver gennemført Hjelpeforanstaltninger til de arbejdsløse. Men det vil jo vise sig i Praksis ved de sociale Loves Behandling, hvor meget Partiet Venstre, hvor meget samtlige borgerlige Partier her i Salen staar bag det ærede Medlem Hr. Christianis Ord.

Socialministeren (Steincke): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for deres Stilling til Lovforslaget, for saa vidt som alle Ordførere anerkendte, at der var Trang til en Lovgivning af denne Art, og er villige til at arbejde med paa et Forslag i saa Henseende. Der blev af flere ærede Ordførere klaget over, at dette Lovforslag var for hastigt forelagt, ligesom der blev klaget over Tingets Arbejds metode. Med Hensyn til det sidste skal jeg intet svare, da jeg ikke har noget Ansvar. Med Hensyn til det første, at Lovforslaget er hastigt forelagt, vil jeg rose mig af, at jeg altid skynder mig med at faa Forslagene færdige saa hurtigt som muligt, altid glæder mig ved at faa Lov til at forelægge dem saa hurtigt som muligt og heller aldrig er ked af, at de saa hurtigt som muligt kommer til første Behandling. I saa Henseende vil jeg altsaa ikke personlig